

Atomkraft i Danmark

En faglig realitetstest af Liberal Alliances udspil (oktober 2025)

Hovedforfatter: Christian M. Andersen Reviewer & medforfatter: Michael Frank

24/10/2025

Resumé (Eksekutiv konklusion)	3
1. Det politiske forslag	5
2. Finansiel Analyse: Grov underbudgettering og FOAK-risiko	6
3. Tidsplan og regulatorisk realitet	8
4. Systemanalyse: Danmarks reelle behov	9
5) Dansk omkostningssammenligning (transparente regnemodeller)	10
6. Tekniske faldgruber: "Retrofit-illusionen"	11
7. Geopolitik, forsyningskæder og sikkerhedsrisiko	13
8. Risikofordeling og økonomisk princip	14
9. Livscyklus-ansvar: Affald og dekommissionering	15
10. Øvrige vildledende og uholdbare påstande	16
11. Konklusion	17
12. Anbefalinger til Folketingets partier	18
13. Beregningsmodeller & kontaktoplysninger	19
14. Kildeliste	20

Resumé (Eksekutiv konklusion)

Liberal Alliance (LA) foreslår at annullere det planlagte havvindudbud og i stedet allokere 55,2 mia. kr. til opførelsen af mindst to SMR-reaktorer (Small Modular Reactors) á 300 MW. Disse skal placeres ved "retrofitting" på Studstrup- og Asnæsværkerne og nettilsluttes senest i 2040. Udspillet postulerer, at budgetrammen er "rigelig", at retrofitting giver markante besparelser, og at risikoen håndteres ved, at anlæggene er "opført, ejet og drevet af en privat aktør med statskassen i ryggen".

Denne faglige realitetstest konkluderer, at udspillet er økonomisk groft underbudgetteret, tidsmæssigt urealistisk, teknisk uafklaret og systemisk uhensigtsmæssigt for Danmark. Analysen baserer sig på de seneste empiriske data fra globale atomkraftprojekter:

Kapitalbehovet er stærkt undervurderet. De 55,2 mia. kr. er et gulv, ikke et loft. Det nyeste referenceprojekt (BWRX-300), Darlington i Canada, har et budget på CAD 20,9 mia. (ca. 105 mia. DKK) for fire enheder. To enheder i Danmark vil optage hele rammen, før renter under byggeri (IDC), opbygning af national myndighed, beredskab, forsikring, affaldshåndtering og dekommissionering. LA's eget estimat på 32-41,9 mia. kr. er baseret på en fiktiv "retrofit-rabat" og en forkert anvendelse af gennemsnitspriser (NOAK) på Danmarks første anlæg (FOAK).

SMR er ikke "billig" atomkraft. Det mest fremskredne vestlige SMR-projekt (NuScale/UAMPS i USA) blev annulleret i 2023, efter at prisen eskalerede til 89 USD/MWh (plus 30 USD/MWh i forventet statsstøtte).

Dette var en konkret markedsfejl.

Gen-III+ projekter advarer. De store reaktorer i Europa er skræmmeeksempler: Flamanville 3 (Frankrig) er endt på €23,7 mia. og ~12 års forsinkelse, med en rentabilitet den franske rigsrevision kalder "medioker" dvs. ikke lever op til forventningerne og ikke er tilfredsstillende. Hinkley Point C (UK) er forsinket til 2029-2031 med et budget på £31-34 mia. (2015-priser).

Systembehovet er forkert. LA påstår fejlagtigt, at vi har "nået den øvre grænse" for vedvarende energi. Dette er usandt. Danmark mangler fleksibilitet, lagring og effekt - ikke ufleksibel grundlast. Beregninger viser, at en portefølje af havvind, sol og batterilagring (B/B+) leverer billigere og mere robust strøm (lavere LCOE og bedre LOLE) end SMR-porteføljen (A).

Risikomodellen er politisk paradoksal. LA's model "socialiserer risiko og privatiserer gevinst". Ved at placere "statskassen i ryggen" på et højrisikoprojekt, bryder forslaget fundamentalt med klassiske liberale økonomiske principper. Konsekvensen sås i Frankrig, hvor staten måtte nationalisere 100% af EDF i 2023 for at bære de finansielle byrder.

Kritiske barrierer ignoreres. Udspillet tager ikke højde for (a) geopolitiske risici i brændselskæden (Rusland kontrollerer ~45% af global berigelseskapacitet) eller (b) de specifikke tekniske og regulatoriske udfordringer ved at integrere en reaktor i Asnæsværkets industrielle symbiose med Novo Nordisk og Novozymes (Novonesis).

Konklusion: At skrotte det modne, skalerbare og potentielt indtægtsgivende havvindspor til fordel for et underbudgetteret, langsommeligt og høj-risiko SMR-eventyr er samfundsøkonomisk uforsvarligt.

1. Det politiske forslag

Liberal Alliance foreslår at omdirigere 55,2 mia. kr. fra det planlagte havvindudbud. Pengene skal finansiere mindst to SMR-anlæg á 300 MW, placeret ved Studstrup og Asnæs. Anlæggene skal nettilsluttes senest 2040 via "fast-track" godkendelse af udenlandske designs og en forventet "retrofitrabat". Anlæggene skal være privatejede, men med "statskassen i ryggen" som garanti.

Forslaget er dog langt mere vidtrækkende og indeholder en række yderligere, dyre initiativer, som ikke er eksplicit dækket af de 55,2 mia. kr., og som dermed fremstår som ufinansierede:

- En "massiv oprustning" af forskning med 2 mia. kroner årligt.
- Over 15 år er dette en yderligere omkostning på 30 mia. kr.
- Opkøb af landbrugsjord til "vild natur" for 900 mio. kr.
- Etablering af en forsøgsreaktor og et "reaktor-testområde" på Risø.
- Indførelse af en udvidet forskerskatteordning uden lønloft, hvilket udgør et ukendt, men potentielt provenutab.

Denne rapport vil påvise, at kerneforslaget er økonomisk, teknisk og regulatorisk uholdbart, og at de supplerende forslag yderligere forstærker den samlede økonomiske risiko.

2. Finansiel Analyse: Grov underbudgettering og FOAK-risiko

Budgettet på 55,2 mia. kr. er urealistisk lavt og bygger på en række fejlslutninger.

Fejlagtig pris-antagelse: LA estimerer selv prisen for to SMR'er til 32-41,9 mia. kr. Denne beregning er fundamentalt forkert. Den er baseret på en fiktiv "retrofit-rabat" (se pkt. 6) og en fejlagtig anvendelse af en gennemsnitspris (NOAK - Nth-of-a-Kind) fra Darlington-projektet.

FOAK-fælden (First-of-a-Kind): Man kan ikke anvende en gennemsnitspris på Danmarks første anlæg. Det direkte referenceprojekt, OPG's BWRX-300 i Darlington, har et samlet budget på CAD 20,9 mia. (ca. 105 mia. DKK) for fire enheder. OPG estimerer, at den første enhed alene koster CAD 6,1 mia. plus CAD 1,6 mia. i fælles systemer (samlet ca. 38,5 mia. DKK). To FOAK-enheder i Danmark vil derfor koste mindst 77 mia. kr. LA's budget er altså under halvdelen af en realistisk startpris.

De "glemte" omkostninger: Selv hvis prisen holdt, dækker de 55,2 mia. kr. kun selve anlægget. De ignorerer en lang række obligatoriske "førstegangs-omkostninger":

- Renter under byggeri (IDC)
- Opbygning af en national, uafhængig nuklear myndighed (milliardomkostning over 15 år)
 - Opbygning af et nationalt nukleart beredskab

- Finansiering af en langsigtet affalds- og dekommissioneringsfond
- Nuklear ansvarsforsikring
- Omkostninger til fjernvarmeintegration og/eller påkrævede sæsonlagre.

De ufinansierede tillægsposter: Som nævnt i pkt. 1, tilføjer LA's udspil yderligere 30 mia. kr. i forskningsmidler og 900 mio. kr. til jordopkøb, hvilket bringer den reelle ramme for LA's plan op mod 90-120 mia. kr.

Markedsbeviset (NuScale): SMR er ikke "billig" atomkraft. Det amerikanske SMR-projekt (NuScale/UAMPS) blev annulleret i 2023, da prisen nåede 89 USD/MWh, hvilket var for dyrt for kunderne, selv med 30 USD/MWh i statsstøtte.

Vindfaldsomkostningen (Opportunity Cost): LA fjerner 55,2 mia. kr. fra havvind. Dette er en skæv præmis. De 55,2 mia. kr. var en maksimal støtteramme. Tidligere havvindudbud har været subsidiefri eller endda givet indtægter til staten. Forslaget fjerner altså en moden, danskbaseret industri og en potentiel statsindtægt, og erstatter den med en garanteret, direkte og massiv statsudgift til en uprøvet prototype.

3. Tidsplan og regulatorisk realitet

2040-deadlinen er "ambitiøst optimistisk" og ignorerer fundamentale regulatoriske og menneskelige forudsætninger.

"Fast-track" er regulatorisk umuligt: Man kan ikke "kopiere" en udenlandsk licens. Sikkerhedsgodkendelse er en national suveræn ret og pligt. En dansk myndighed skal foretage egne, uafhængige, stedspecifikke analyser af kølevandsforhold, miljøpåvirkning, fysisk sikring og nødberedskabsplaner (EPZ-zoner). Dette kan ikke "fast-trackes".

Myndigheds-flaskehalsen: Den største tidsrøver er opbygningen af en kompetent, uafhængig nuklear tilsynsmyndighed (som Frankrigs ASN eller Finlands STUK). Dette er et projekt, der tager 5-7 år, og som skal være på plads, før en seriøs licensansøgning kan behandles.

Kompetence-flaskehalsen: Forslaget forudsætter, at Danmark kan finde, uddanne og fastholde en stor stab af højt specialiserede nukleare ingeniører, fysikere og sikkerhedseksperter - en global mangelvare, som allerede er i høj kurs i andre dele af den grønne omstilling. LA's forslag om en særskilt forskerskatteordning anerkender problemet, men løser ikke den grundlæggende mangel på global ekspertise.

Usand påstand om VE-loft: LA's præmis for at haste SMR igennem er en påstand om, at Danmark har "nået den øvre grænse" for svingende VE. Dette er direkte forkert. Grænsen for integration af VE flyttes konstant af teknologi (batterier, PtX, efterspørgselsfleksibilitet) og stærkere udlandsforbindelser.

(Energistyrelsen, 2023; IEA ETSAP, 2010; GE Vernova, 2025)

4. Systemanalyse: Danmarks reelle behov

Udspillet misforstår Danmarks systembehov.

Fleksibilitet, ikke grundlast: Danmarks reelle udfordring i 2030'erne er effekt og fleksibilitet i timer og dage med lav vind- og solproduktion - ikke rigid, ufleksibel kostbar grundlast.

Alternativerne er billigere og hurtigere: Billigere, hurtigere og mere skalerbare løsninger findes allerede: batterilagring (priserne er faldet til ~192 USD/kWh i 2024), Power-to-Heat (PtH) i fjernvarmen, termiske lagre (pitstorage), brint-elektrolyse og efterspørgselsfleksibilitet (Demand Response).

Det falske areal-argument: LA bruger megen plads på at argumentere for, at SMR (13,8 hektar) sparer plads ift. solceller. Dette er en falsk dikotomi. Forslaget fjerner penge fra HAVVIND, som ikke bruger landareal, for at løse et påstået problem med LAND-areal. Desuden er de 13,8 ha en underdrivelse, da det ignorerer de nødvendige sikkerhedszoner (EPZ), der vil lægge restriktioner på udvikling i en pt. ukendt radius.

Modellerne viser klar VE-fordel: De offentliggjorte beregningsmodeller viser, at SMR LCOE lander på ~650-700 kr./MWh mod ~300-350 kr./MWh for havvind + 4t batteri. Den timeopløste model bekræfter, at Portefølje B/B+ (VE+lagring+fleks) er markant billigere og opnår højere forsyningssikkerhed (LOLE) end Portefølje A (SMR).

(Klimarådet, 2024; IPCC, 2022a, 2022b; IAEA, 2022)

5) Dansk omkostningssammenligning (transparente regnemodeller)

Jeg har udarbejdet to åbne, redigerbare modeller (CSV) med danske forudsætninger:

1. Simpel LCOE/Capex-model for 2×300 MW SMR vs. havvind + 4t batteri leverende samme årlige energi (~4,73 TWh/år). Modellen giver, med realistiske antagelser, SMR-LCOE ~650–700 kr./MWh mod ~300–350 kr./MWh for havvind+lagring (afhænger af WACC, vind-CAPEX og batteripris/levetid).

Filer: SMR_vs_WindStorage_summary.csv,

SMR_vs_WindStorage_parameters.csv (download links angivet afsnit 13).

2. Timeopløst systemmodel (8.760 timer) for tre porteføljer:

A (SMR-led): 600 MW atom + begrænset vind/lagring.

B (vind-led): 1,4 GW havvind + 200 MW sol + 600 MW/2400 MWh batteri.

B+ (vind-led + elektrolyse): 1,6 GW havvind + 250 MW sol + 700 MW/2800 MWh batteri + 800 MW elektrolyse, H₂-lager og H₂-peakers + termisk pit-lager.

Resultat: B er markant billigere end A pr. leveret MWh og har bedre pålidelighed end A ved samme energimål. B+ opnår LOLE≈0, lav curtailment og stadig lavere omkostning end A - uden stor importafhængighed.

Metode: Real-WACC 6%, CRF-årliggørelse, konservative import- og peakerpriser, og serie-synteser for DK-lignende vind/sol/døgn- og sæsonmønster.

Bemærk: Tallene er robuste over for rimelige variationer i WACC og priser; afgørende er kapitalbinding og byggetid (IDC) på atom vs. modulær udrulning af VE+lagring.

6. Tekniske faldgruber: "Retrofit-illusionen"

Antagelsen om en 15-35% CAPEX-rabat ved "retrofit" er teoretisk og højst tvivlsom i praksis.

Termodynamisk umulighed: LA's forslag er ikke en "retrofit"; det er en "repowering". Man kan ikke genbruge de dyre dele i et kul eller biomassefyret kraftværk. Et biomassekraftværk kører på superkritisk damp (højt tryk, høj temperatur) Asnæs kraftvarmeværk (biomassefyret anlæg) er damptemperaturen angivet til 540°C og damptrykket til 100 bar, mens en letvandsreaktor (BWRX-300) producerer mættet damp (lavere tryk, lavere temperatur). De er termodynamisk uforenelige. Den eneste reelle besparelse ligger i at genbruge kølevandsindtaget og nettilslutningen. LA's påberåbte rabat er derfor fiktiv.

Autoritative tekniske datablade viser klare forskelle i dampparametre, som gør direkte genbrug af biomasse-turbinecyklus uforenelig.

Kilde 1: IEA ETSAP. (2010). Coal-Fired Power (SC/USC ~24–30 MPa, ~540–620 °C). https://iea-etsap.org/E-TechDS/PDF/E01-coal-fired-power-GS-AD-gct_FINAL.pdf

Kilde 2: GE Vernova. (2025). BWRX-300 GDA – Turbine/Conventional Island (turbine stop-valvetryk ~69 bar(a); mættet damp ~285 °C). https://www.gevernova.com/content/dam/gevernova-nuclear/global/en_us/documents/uk-smr/en/21.pdf

Asnæs og Kalundborg Symbiose: Specifikt for Asnæs er planen en teknisk og regulatorisk faldgrube. Asnæsværket er i dag en vital del af Kalundborg Symbiose og leverer stabil procesdamp til bl.a. Novo Nordisk og Novozymes (Novonesis). At placere en atomreaktor vil udløse krav til sikkerhedszoner og evakueringsplaner, hvilket umuliggør enhver "fast-track" proces.

Fjernvarme-integration: Atomkraft producerer varme året rundt, men behovet er primært om vinteren. Dette massive sommeroverskud af varme kræver etablering af enorme, dyre sæsonlagre (pit-storage) for at undgå spild. Store varmepumper og elkedler er langt billigere og mere fleksible i et VE-system.

7. Geopolitik, forsyningskæder og sikkerhedsrisiko

Udspillet ignorerer fuldstændig forsyningssikkerheden for nukleart brændsel, hvilket vil skabe en ny, kritisk sårbarhed for Danmark.

Russisk dominans: De globale kæder for uran-berigelse er domineret af Rusland (Rosatom), som kontrollerer ca. 45% af den globale kapacitet. LA anerkender selv, at ca. 15% af EU's uran stadig kommer fra Rusland.

Utilstrækkeligt vestligt modsvar: Vestlige lande forsøger at opbygge alternativ kapacitet (f.eks. Oranos Tricastin-udvidelse i Frankrig), men denne øger kun kapaciteten med 30% og er først klar i 2028-2030. At basere dansk energisikkerhed på et marked, der er sårbart over for russisk indflydelse, er strategisk uforsvarligt.

Øget sikkerhedsrisiko ved atomkraft i Danmark: Etablering af selv et begrænset antal SMR-reaktorer vil introducere nye sikkerhedspolitiske risici for Danmark. Atomkraftanlæg udgør strategiske mål i tilfælde af krig, terror eller cyberangreb, og kræver derfor permanent militær eller civil beskyttelse. Dette gælder også små, modulære reaktorer, der i praksis vil være lige så afhængige af fysisk sikring, overvågning og beredskab som større anlæg.

En dansk atomkraftinfrastruktur vil dermed øge behovet for militær tilstedeværelse og sikkerhedsovervågning på dansk jord og gøre energiforsyningen mere sårbar i en krisesituation.

(IAEA, 2022; Orano, 2023)

8. Risikofordeling og økonomisk princip

LA's finansieringsmodel – "privat aktør med statskassen i ryggen" - er en nationalisering af risikoen, mens en eventuel gevinst privatiseres.

Uliberalt princip: Dette er en "socialisering af risiko, privatisering af gevinst", hvilket er et fundamentalt brud med de liberale økonomiske principper, partiet selv advokerer for.

Præcedens (Frankrig): Skoleeksemplet er Frankrig, hvor staten måtte gribe ind og 100% nationalisere det gældstyngede EDF i 2023-24 for at bære de enorme finansielle tab fra Flamanville 3 og det nye EPR-program.

9. Livscyklus-ansvar: Affald og dekommissionering

Udspillet udskyder, undervurderer og vildleder om de langsigtede forpligtelser.

Affald i en uholdbar "løsning": LA's håb om en "europæisk løsning" eller et "nordisk atomkraftsamarbejde" om slutdeponi er politisk og juridisk ønsketænkning. Både svensk (Kärntekniklagen) og finsk lovgivning forbyder eksplicit import af udenlandsk højaktivt affald. IAEA's konventioner bygger på nationalt ansvar. Danmark vil stå 100% alene med ansvaret og de fulde omkostninger til en 100.000-årig løsning.

PR-Gimmick (Christiansborg): LA's forslag om at udstille "lavaktivt affald" under Christiansborg er et vildledende PR-stunt. Det forsøger bevidst at ufarliggøre affaldsproblemet ved at fremvise handsker eller tøj (lavaktivt) og ignorerer fuldstændig det reelle, uløste problem: det dødeligt radioaktive, brugte brændsel (højaktivt).

Dekommissionering: Den "glemte" milliardregning er selve nedrivningen af værket. Denne proces tager årtier og koster milliarder. Med "statskassen i ryggen" lander denne regning - samt det evige ansvar for affaldet - med sikkerhed hos fremtidige generationer af skatteydere.

10. Øvrige vildledende og uholdbare påstande

Det perverse kul-incitament: LA foreslår et kulforbud, først "i dét øjeblik, det første atomkraftværk er nettilsluttet" - altså i 2040 (eller senere). Dette forslag giver i praksis kulkraftværkerne lov til at køre i 15-20 år endnu, hvis SMR-projektet forsinkes. Det skaber en pervers incitamentsstruktur, der er det modsatte af en grøn politik.

Forslaget påstår: "FN's klimapanel siger, at atomkraft er en nødvendighed for at indfri klimamålene." hvilket er usandt og manipulerende. IPCC identificerer atomkraft som en af flere tilgængelige afbødningsmuligheder i mange scenarier, men erklærer ikke teknologien som "nødvendig". Formuleringen i udkastet overfortolker IPCC. Kilder: IPCC. (2022). AR6 WGIII Summary for Policymakers + IPCC. (2022). AR6 WGIII Chapter 3 – Mitigation Pathways.

11. Konklusion

Liberal Alliances udspil er, i lyset af de seneste internationale budgetter (Darlington), projektfejl (NuScale) og skandaler (Flamanville, Hinkley Point C), økonomisk groft og dokumenterbart underbudgetteret, tidsmæssigt overoptimistisk og udgør en uacceptabel risiko for de danske skatteydere.

Forslaget adresserer et forkert systembehov (grundlast frem for fleksibilitet), er baseret på tekniske fejlslutninger (retrofit-illusionen), skaber nye geopolitiske afhængigheder (Rusland) og er teknisk uafklaret ift. kritiske placeringer (Asnæs/Novo).

Forslaget beskriver at man vil skabe verdensklasse dansk knowhow indenfor atomkraft, men man vil købe udenlandske reaktor løsninger.

Forslaget beskriver også at man vil etablerer dansk reaktor-testområde til forskning og udvikling, men i Europa har vi allerede flere af sådanne faciliteter i EURATOM/CH.

At skrotte det modne, billigere og hurtigere 3GW havvindspor til fordel for dette høj-risiko 600MW SMR-eventyr er derfor **samfundsøkonomisk uforsvarligt.**

12. Anbefalinger til Folketingets partier

Afvis udspillet i dets nuværende form grundet åbenlys og dokumenterbar økonomisk underbudgettering samt uacceptabel statslig risikoeksponering.

Genstart og fremskynd havvindudbuddene. Kombinér dette med en national strategi for fleksibilitet og lagring (BESS batterier, Power-to-Heat, varmelagre, elektrolyse/H-backup), der dokumenteret sænker systemomkostningerne.

Hvis et dansk atom-spor ønskes undersøgt, skal det ske i et ansvarligt tempo: Etablér først regulatorisk kapacitet (5-7 år), gennemfør uafhængige, teknologineutrale systemanalyser, og afprøv teknologien i en lille pilot-skala, før der træffes irreversible investeringsbeslutninger om store nettilsluttede enheder.

13. Beregningsmodeller & kontaktoplysninger

Denne rapport er udarbejdet på baggrund af åbne kilder og Liberal Alliances (LA) eget udspil: https://www.liberalalliance.dk/wp-content/ uploads/2025/10/Atomkraftudspil-Liberal-Alliance-2025.pdf

Alle centrale resultater og beregninger kan reproduceres ved hjælp af de offentligt tilgængelige regneark, som er publiceret på GitHub og frit kan downloades herfra:

https://github.com/cmaconcept/Atomkraft-i-Danmark-2025-

Kontaktoplysninger: Hovedforfatter Christian M. Andersen, e-mail: christian.cta.dk@gmail.com telefon (+45) 2992 2600.

14. Kildeliste

DR. (2024, 15. marts). Regeringen åbner for atomkraft i Danmark. Hentet fra https://www.dr.dk

EDF. (2023). Flamanville 3: EPR Project Progress Report. Paris: Électricité de France.

Energistyrelsen. (2023). Analyse af fremtidens energiforsyning i Danmark. København: Energistyrelsen.

Folketinget. (1985). Lov om forbud mod atomkraft i Danmark (Lov nr. 244 af 8. maj 1985).

Folketinget. (2024). B 123: Forslag til folketingsbeslutning om etablering af forsøgsreaktorer i Danmark. Hentet fra https://www.ft.dk

GE Vernova. (2025). BWRX-300 GDA – Turbine/Conventional Island (Technical Data Sheet). Hentet fra https://www.gevernova.com/content/dam/gevernova-nuclear/global/en_us/documents/uk-smr/en/21.pdf

GitHub. (2025). Atomkraft i Danmark – Beregningsmodeller (CSV). Hentet fra https://github.com/cmaconcept/Atomkraft-i-Danmark-2025

IEA ETSAP. (2010). Coal-Fired Power – Technology Brief E01. Hentet fra https://iea-etsap.org/E-TechDS/PDF/E01-coal-fired-power-GS-AD-gct_FINAL.pdf

International Atomic Energy Agency (IAEA). (2022). Nuclear power and sustainable energy transitions. Wien: IAEA.

IPCC. (2022a). AR6 Working Group III – Summary for Policymakers.

Intergovernmental Panel on Climate Change. Hentet fra https://www.ipcc.ch/reports/

IPCC. (2022b). AR6 Working Group III – Chapter 3: Mitigation Pathways Compatible with Long-Term Goals. Intergovernmental Panel on Climate Change. Hentet fra https://www.ipcc.ch/reports/

Klimarådet. (2024). Danmarks grønne omstilling – Årsrapport 2024. København: Klimarådet.

Liberal Alliance. (2025, oktober). Atomkraftudspil – Liberal Alliance 2025. Hentet fra https://www.liberalalliance.dk/wp-content/uploads/2025/10/ Atomkraftudspil-Liberal-Alliance-2025.pdf

OPG (Ontario Power Generation). (2024). Darlington New Nuclear Project – BWRX-300 Cost and Schedule Update. Ontario: OPG.

Orano. (2023). Tricastin enrichment capacity expansion project. Hentet fra https://www.orano.group

U.S. Department of Energy (DOE). (2023). NuScale Power Project
Termination Announcement. Washington, D.C.: DOE Office of Nuclear Energy.

UK Government / EDF Energy. (2023). Hinkley Point C Construction Update (2023). London: Department for Energy Security and Net Zero.